

museu bíblic tarraconense

Arquebisbat de Tarragona
Pla de Palau, 2
Futures instal·lacions: Casa dels
Concilis
(carrer de les Coques)
43003 Tarragona
Telèfon: 977 233 412
Fax: 977 251 847
A/e:museu.biblic@arquebisbattarra
gon.org
Pàgina web:
www.arquebisbattarragona.
org/mbt

Horari:
Visites concertades
Jornades de portes obertes els dies
de Sant Esteve i Divendres Sant
Provisionalment les instal·lacions
del Museu es troben tancades per
treballs de trasllat i remodelació

Tarifes:
Tarifa gratuïta

Serveis:
Suport pedagògic amb monitors
especialitzats i amb guia pròpia del
Museu

Arquebisbat
de Tarragona

114 | museu bíblic tarraconense

La història d'aquesta singular col·lecció comença l'any 1930. El fundador va ser Josep Vallés, canonge de la catedral de Tarragona. A través dels seus viatges a Terra Santa i altres països de l'Orient Mitjà va recollir diversos materials que tenien relació amb el món de la Bíblia. Així el Museu va ser instal·lat a les dependències del Seminari de Tarragona seguint una línia d'església que potenciava aquest tipus d'iniciatives i que ja tenia un referent en el mateix Museu Bíblic de Montserrat creat pel P. Ubach. A finals dels anys seixanta, el Museu va ser desmuntat. L'any 1995 es va tornar a recuperar per iniciativa del Secretariat de Pastoral Bíblica de l'Arquebisbat de Tarragona i fou ubicat, provisionalment, a les dependències del Palau Arquebisbal de Tarragona. Considerat d'alt interès pastoral per l'Arquebisbat de Tarragona en la línia d'objectius establerts arrel del Concili Provincial Tarraconense s'aprova el trasllat i la millora del projecte museogràfic tot iniciant els treballs d'adequació a la Casa dels Concilis.

El Museu té com a objectiu bàsic ser un instrument pedagògic que ajudi al públic a contextualitzar històricament i culturalment les Sagrades Escripures i fer descobrir la influència que la Bíblia ha exercit sobre la cultura i el pensament universal i en particular sobre la nostra realitat com a poble occidental. Intenta arribar a aquests objectius a través d'una concepció multidisciplinària, en la qual es presenten els següents continguts sobre el món bíblic: geografia, entorn natural, història i arqueologia, numismàtica, història literària, culte i manifestacions artístiques.

El Museu disposa d'una col·lecció limitada de vidre formada per denes de pasta vítria de cultura egípcia, tesselles, fitxes de joc, una polsera i diversos flascons d'època romana.

A la cultura hebrea antiga no existí una gran tradició en la fabricació d'objectes de vidre. Tot i així coneixien l'existència d'aquest producte a través dels seus contactes amb les civilitzacions egípcia i babilònica. En temps del Nou Testament gran part dels objectes foren importats a Israel des dels centres egipcis com a Alexandria, i siris com Tir i Sidó. El Museu presenta tres balsameres que servien com a contenidors de perfums o del cèlebre bàlsam (*opus balsamun*) farmacèutic i cosmètic descrit per Flavi Josep i una polsera infantil realitzada en pasta vítria.

Balsamera de vidre

- Número d'inventari: MBT-A-186
- 9,9 x 2,8 ø cm
- Vidre bufat
- Romà: Alt Imperi: segles I-II dC
- Procedència: Palestina

Contenidor de la forma 8 d'Isings. Presenta el vidre de color verd blavós amb unes poques bombolles de forma allargada en el seu interior. El contenidor és de llavi obert amb vora arrodonida i coll cilíndric estrangulat a la base coincident amb el punt de les dues terceres parts de la seva alçada. El cos és llarg i piriforme i presenta la base plana. La seva superfície és irisada.

La balsamera serveix per a contenir bàlsams per l'agençament personal amb finalitats estètiques, curatives o també pal·liatives. Concretament el tipus de la nostra peça apareix en la franja cronològica de Tiberi i Claudi convertint-se en típiques durant la segona meitat del segle I i principis del segle II. Malauradament d'aquesta balsamera no es coneix la seva contextualització, ja que forma part de l'antic fons del museu, i sols se li coneix la seva procedència genèrica.

CARRERAS/DOMÉNECH 2003, 69
SIMON-HIERNARD 2000, 329-331

Balsamera de vidre

- Número d'inventari: MBT-A-185
- 10,2 x 3,8 ø cm
- Vidre bufat
- Romà: Alt Imperi: segles I-III dC
- Procedència: Palestina

Contenidor de vidre verd fosc de producció egípcia. La seva capacitat interior és molt limitada ja que presenta un gruix important en les seves parets així com en el fons, el qual conté nombroses bombolles. El seu coll és llarg i únic amb el cos, el qual es presenta llarg fins a l'eixamplament a la base. El llavi és obert i pla amb la seva vora lleugerament arrodonida. La seva superfície és irisada.

Aquesta balsamera, que forma part de l'antic fons del museu, es troba descontextualitzada però ha estat possible la seva identificació ja que pertany a tipus fabricats a Egipte que eren exportats a Síria, Anatòlia així com a altres països del Mediterrani Oriental.

VETRO 1998, 151-154

Braçalet de pasta de vidre

- Número d'inventari: MBT-A-154
- 0,6 x 4,7 ø cm
- Vidre bufat a motlle
- Romà: segles I-IV dC
- Procedència: Síria

Polsera circular i de color negre opac. De secció ovoide i de forma anular, el perímetre exterior es troba decorat per un seguit de pessics verticals, diferents entre ells i que en deixen entreveure l'execució quan el vidre encara es trobava en calent. Les pessigades es dibuixen a manera de petites protuberàncies arrodonides en la part superior.

Aquest braçalet, per les dimensions, s'atribueix a l'ús per part d'un infant com a ornamentació personal. Aquests tipus de polseres són molt comunes en el Mediterrani oriental durant l'època romana, i en queda palesa la procedència de tallers orientals (hi ha autors que parlen de tallers d'Egipte). La descontextualització de la nostra peça no ens permet atorgar una interpretació més extensa de l'objecte.

RAVAGNAN, 1949, 159-160

Pot d'ungüent de vidre

- Número d'inventari: MBT A-184
- 5,7 cm x 4,2 ø cm
- Vidre bufat
- Romà: Baix Imperi;
segles III-IV dC
- Procedència: Síria

Contenidor de vidre incolor que presenta nombroses bombolles i filaments en la composició, així com una forta irisació en la cara interna. El cos té panxa piriforme i s'encongeix de manera molt més estreta allí on comença el coll. El llavi es troba lleugerament obert i presenta la vora arrodonida i replegada sobre ella mateixa, característica obtinguda en calent quan es fabricà la peça.

El flascó de vidre s'usà per a la conservació de perfums i altres bàlsams, a la manera de les balsameres típiques de l'època. En aquest cas el vidre incolor i la minsa qualitat de la peça ens apropen a les produccions tardanes dels tallers italians i siris, així com d'alguns tallers coneguts de l'illa de Xipre.

WHITEHOUSE 1997, 166

SIMON-HIERNARD 2000, 335-336